

Nedeľa Najsvätejšej Trojice

Rim 5, 1- 5

15. jún 2025

Milé sestry a bratia v Kristovi

Veľa ľudí si dnes kladie otázku, ako je možné hovoriť o Bohu, hovoriť o ňom čestne napriek tomu, že ho nevidíme, že ho poznáme len sprostredkovane - cez správy Písma sv. - od ľudí, ktorí žili dávno pred nami, v iných podmienkach, v iných pomeroch. A okrem toho vieme, že Boh pre nás vždy zostane tajomstvom. Tajomstvá nás moderných ľudí osobitne pokorujú, pretože my chceme všetko poznať, vedieť a vyjadriť. Na všetko máme metódy, pojmy, máme dokonca aj náuku o poznaní. Ale Boh sa z takéhoto poznania vymyká.

Na druhej strane náš rozum na ktorý sme hrdí, ale spôsobil, že v mnohom sa správame ako vládcovia, páni sveta, ktorí chcú všetko ovládať, všetkým disponovať. A ktorí už vo svojej pýche aj mnohé pokazili. Vidíme to aj okolo seba - vo veľkom svete politiky, aj v tom našom malom. Napriek všetkému poznaniu dnešný človek nie je šťastnejší, ako boli ľudia pred nami. Dokonca sociológovia dnes hovoria o novej pandémie, ktorá sa šíri po celom svete - pandemií ľudskej nespokojnosti, depresie a izolovanosti. Veľmi veľa ľudí sa dnes cíti byť osamelými. Mnohým ľuďom dnes chýba zmysel života a najmä ozajstné spoločenstvo s inými. Namiesto vzájomnej kooperácie, namiesto služby iným, žijeme v neustálej súťaživosti, v ktorej sa snažíme iných predbehnúť, dokázať, že sme lepší ako sú oni.

V dnešnom druhom čítaní sme počuli vety, v ktorých apoštol Pavol hovoril: „Cez Ježiša Krista, cez vieru žijeme v pokoji s Bohom. V Ježišovi máme vierou prístup k milosti a k nádeji, že raz budeme mať účasť na Božej sláve.“ A Pavol pokračoval - a to je dôležité - že dokonca sa: „chválime aj súžením, lebo vieme, že v súžení sa cvičí vytrvalosť, vytrvalosť zasa prináša vyskúšanú čnosť a vyskúšaná čnosť vedie k nádeji. A nádej - tá nás nesklame, lebo v našich srdciach sa rozlieva božia láska, skrze Ducha svätého, ktorý nám je daný.“ Všetci musíme zakusovať aj súženia, trápenia, hoci radšej by sme boli, keby ich nebolo. Ale nie je to možné. V Kristovi sa ale aj tieto súženia môžu obrátiť na nádej, na lásku.

Veľa kresťanov namietne: ja ale Pavlovi nerozumiem - neviem, ako mám chápať jeho výroky. Pritom ich pochopenie je pomerne jednoduché - stačí porozumieť, že Pavol svoju vieru žil. Ale žil ju trochu inak, ako si my život viery predstavujeme. My pod životom viery často rozumieme poznanie a najmä zachovávanie rôznych predpisov, prikázaní, zákonov. V duchu týchto predpisov aj vieru a lásku chápeme len ako prikázanie. Pre Pavla všetky zákony predstavovali len niečo vonkajšie, síce tiež potrebné, ale zároveň niečo, čo nedáva skutočný život, čo nás nemôže oživiť. Pavol sa snažil žiť Krista. Nie napodobňovať ho, ale niečo viac: Kristus bol pre neho zjednotenie s Bohom, zjednotenie v láske, ktorá nás oživuje. Kristus je pre Pavla zdrojom nového života - zdrojom spásy. Kristus aj nám umožňuje spojiť sa s Bohom, podobne ako On sám bol spojený so svojim nebeským Otcom. Na rozdiel od predpisov, prikázaní, v ktorých vždy zostávame voči Bohu stáť akoby navonok, láska nie je manipulovateľná, ani predstierateľná. Ona sa nedá „zostrojiť“, „ustutočniť, vyhotoviť“ - tak ako ani život samotný sa nedá zostrojiť.

Ježiš Kristus chce obnoviť aj náš život. Chce nás priviesť bližšie nielen k Bohu Otcovi, k sebe a cez Božieho Ducha aj bližšie k tomuto svetu, k druhým ľuďom. Tak aby sme aj my svetu prinášali niečo z pôvodného plánu spásy. Aby sme nehlásali len prázdne ideály, ale život samotný. Aby sme sami nachádzali možnosti, kde sa mne, môjmu životu prihovára Boh samotný a pýtali sa ako môžem ja odpovedať. Nečakajme, že Boh sa nám ohlási slávnostnými fanfárami, On sa nám

prihévára často veľmi skromne a predsa dôrazne - cez druhého človeka, cez život samotný.
(Nakoniec aj príroda, stvorenie je pre mnohých knihou života.)

V dnešnú nedeľu slávime slávnosť Najsvätejšej Trojice. Veľa sa dnes v kostoloch po celom svete bude hovoriť o jednom Bohu v troch rozdielnych osobách. Je to tajomstvo, ktoré sa formulovalo počas prvých kresťanských storočí. Jeho vyjadreniu predchádzalo viacero cikrevných snemov, na ktorých sa niekedy veľmi búrlivo diskutovalo.

Boh ale napriek tomu zostáva tajomstvom. A pravda o Trojici ešte viac. Napriek našej ľudskej túžbe poznať, Boha nemôžeme zúžiť na objekt, ktorý možno popísať. Boha budemem vnímať vždy len v súvislosti s našim životom. Pokiaľ by sme chceli Boha chápať mimo súvislostí života, hrozí, že ho pochopíme vonkajškovo. Že pre nás zostane len vonkajším dozorcom, kontrolórom, trestateľom. Len ak sa rozhodneme vstúpiť do „poznania“ Boha svojim životom, potom ho naozaj budeme stretať ako Otca Stvoriteľa, inokedy ako božieho Syna Ježiša, ktorý nám otvára ozajstné poznanie Boha - to poznanie, ktoré oživuje a dáva nádej. A zasa inokedy ako Božieho Ducha, ktorý v nás podľa Pavla rozlieva božiu lásku.

Tohoto trojjediného Boha chceme pri dnešnej liturgii chceme spoločne osláviť. Osláviť ho našou modlitbou, slávením, ktoré aj nás otvorí voči všetkému dôležitému v našich životoch a dá nám silu kráčať ďalej.